

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Rev. Admodvm In Christo Patri Ac Domino Leonardo Bettenio, Apvd S.
Trvdonem Antistiti Dignissimo, Henricus Sommalius S. P. D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

REV. ADMODVM
IN CHRISTOPATRI
AC DOMINO
LEONARDO BETTENIO,
APVD S. TRVDONEM
ANTISTITI DIGNISSIMO,

Henricus Sommalius S. P. D.

R Vlchrè D. Gregoritis Nazian-
zenus: ea plurimùm, inquit,
rectè succedunt, quæ natura
duce aggredimur: ac contra,
ea quæ inuita natura suscipiuntur, spem
frustrari solent. Patiar igitur, quemque
in corrigendis libris liberum esse, pro suæ
in authorem voluntatis propensione ac
studio. Cæterùm me tantus cepit amor
Thomæ Malleoli à Kempis, viri sanè reli-
giosissimi, iam inde ab incunabulis in-
fantia;

Epistola
63. ad Eu-
doxium
Rhetorè.

EPISTOLA DEDICATORIA.

fantiæ, non ætatis, sed religionis ingressæ,
 (anni autem sunt propemodum quin-
 quaginta) vt etiam mirer, cum ætate
 iam senescente, eum in me nec conse-
 nuisse nec minimum elanguisse. Quo
 verò in eum essem animo, publico argu-
 mento anno superiore testatus sum, cum
 de Christo imitando libellum, à me ad
 autographi integritatem reuocatum, in
 lucem emisi.

2. Cùm autem intelligam ea in re ope-
 ram haud frustra me posuisse, planè con-
 sultum fore, imò nec priùs mihi esse con-
 quiescendum existimaui, quàm vniuer-
 sos eius libellos, quoad à me fieri posset,
 pari fide atque diligentia correxissem,
 posteris vt spero placituros, profuturos
 autem quàm plurimis. Hæc dum animo
 versarem, nactus sum, Deo Opt. Max. co-
 natui nostro fauente, apud Viros opti-
 mos, D. Martini religiosos Louanij, cum
 bibliothecam eorum lustrarem, duos hu-
 ius authoris Tomos, & quidem propria
 eius manu conscriptos, iuxta syngra-
 pham & testificationem plurium Patrum
 eiusdem

eiusdem ordinis. Ea res ita mihi opportunè accidit, vt Pharos clarissima lucens nautis, in cæcis procellarum noctisq̃ue tenebris solet.

3. Spero autem, & si non omnia: saltem plurima, quæve maioris essent momenti, ad autographa me emendasse. In tertium Tomum vitas quorundam reieci, quæ à me nulla ratione, defectu autographi, castigari potuerunt. Diuino interim Numini gratias & dico & habeo longè maximas, quòd voto nostro tam opportunè fauerit. Videor mihi hîc non incommodè vsurpare posse, quòd Iacob olim parenti suo Isaac dixit: cum enim ex filio percunctaretur pater, Quomodo tam citò (nempe ex venatione) cibum inuenire potuisti, fili mi? Respondit Iacob: Voluntas Dei fuit, vt citò occurreret mihi, quod volebam. Porrò hæc editio, propemodum tertia ex parte, antecedentes superat. Etenim duo autographa hisce diebus aliunde accepi, in quibus nonnulla reperi, quæ hæctenus typis non fuerunt euulgata. Illa autem,

† 3 tanquam

tanquam totius corporis membra, annexi reliquis. Quo verò meliori ordine vniuersos libellos distribuerem, eos in tres Tomos partitus sum. Primus quidem tum conciones tum meditationes authoris complectitur; Secundus verò, opuscula illius & varia & plurima: Tertius demum vitas quorundam: ac epistolas nonnullas ad diuersos missas continet.

4. Errores autem plurimos corrigendo comperi, tum in vulgatis editionibus, tum etiam in scriptis exemplaribus, magnam autem in plerisque varietatem. Quos inde ortos esse duco, quòd notarij siue scriptores neque characteres neque lectionem genuinam legendo sunt assequuti. Siquidem author tot ipse notis compendiisq̄ue scribendo vtitur, vt pauca dictiones queant reperiri ab huiusmodi notis liberæ. Dei beneficio atque frequenti huius authoris lectione id demum sum consequutus, vt inoffenso pede, vniuersa in eo decurrere poterim.

5. Cong

5. Confido equidem, nostram operam V. P^{ri} tum etiam alijs, sub nominis vestri auspicijs, non ingratham fore: hinc etenim habebunt concionatores, vnde spiritualia hauriant, quæ suis auditoribus proponant. Hinc cuiuscumque Ordinis religiosi, & qui vitam spiritualem aut sectantur, aut obire desiderant, documenta sument, quibus iuuare se in via Dei incepta poterunt, & ad perfectionem conatus pios prouehere. Si quis sit in orbe libellus, qui consolari mœrentem, iuuare conantem, docere in vita spirituali tyro-nem aut iam aliquò vsque prouectum possit, huius Thomæ viri sanctissimi opusculis (mea quidem sententia) id defero, quem puto hoc in officij genere excellere plurimùm. Expertus ipse loquor.

6. Sed epistola finem à me demum exposcit. At citra laudes tanti viri, tantiq̃ue Antistitis, cui hoc opus vniuersum inscribo? Maximè cum trahamur omnes laudis studio, & optimus quisque gloria ducatur, Noui & equidem noui, Reue-

EPISTOLA DEDICATORIA.

rende Præful, quæ & quanta fit in te, cum Religioso tum Abbate modestia, & quam parui humanas laudes æstimes. Parco itaque, ac meipsum (alioqui in laudes tuas effusior futurus) cohibeo. Verum & hoc ipsum, laudari nolle, in magna laude pono. Testantur deinde amplissimi istius cœnobij viri religiosi, testatur insignis vitæ monasticæ disciplina, quantum & qualem domi habeant Archimandritam. Vale itaque mi Reuerende Pater in annos plurimos: cui equidem sincerè atque ex animo amplissimum gratiæ diuinæ munus in præsentî, gloriæ verò felicissimæ in futuro cumulum, etiam atque etiam peropto. Boni autem opellam nostram, propensamque animi nostri erga te voluntatem consuë.

Gandavi, anno 1600.
die 25. Martij.

HEN-